

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

57. P-199/2018

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu tog suda Nelli Stipaničev, u pravnoj stvari tužitelja: Stečajna masa iza ITP-ISTRIA trgovina projekt d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica Pavla Hatza 10, OIB:38520397681, zastupana po odvjetnicima iz OD Matana & Partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika: ADDIKO BANK d.d. Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB:14036333877, (ranije Hypo Alpe-Adria bank d.d. Zagreb) zastupan po odvjetniku Branku Škarici, odvjetniku u OD Škarica i Partner iz Zagreba, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene dana 7. rujna 2022., u prisutnosti punomoćnika tužitelja Mirke Babić Delić i punomoćnika tužene Branka Škarice, dana 6. listopada 2022.

p r e s u d i o j e:

- I. Nalaže se tuženiku, ADDIKO BANK d.d. Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB:14036333877, da tužitelju Stečajna masa iza ITP-ISTRIA trgovina projekt d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica Pavla Hatza 10, OIB:38520397681, isplati iznos od ukupno 15.000.000,00 kn / 1.990.842,13 eura, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta za 8% poena (osam postotnih poena) koja teče od 28.02.2008. pa do 31.7.2015.g., a od 1.8.2015. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a sve sve u roku od 8 (osam) dana.
- II. Nalaže se tuženiku ADDIKO BANK d.d. Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB:14036333877, da tužitelju Stečajna masa iza ITP-ISTRIA trgovina projekt d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica Pavla Hatza 10, OIB:38520397681, naknaditi parnični trošak u iznosu od 1.433.125,00 kn / 190.208,37 eura, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, tekućom od 6. listopada 2022. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim društvima izračunate za

referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a sve u roku od 8 (osam) dana.

- III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u daljnjem iznosu od 481.875,00 kn / 63.955,80 kn, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika, radi isplate. Tužitelj u tužbi te tijekom postupka navodi da je dana 28.02.2008. g. 15,15 sati u Riječku podružnicu tuženika predao 15 bjanko zadužnica svojeg dužnika Hotel Miramare d.o.o. Crikvenica, svaka na iznos od 1.000.000,00 kn dakle u ukupnom iznosu od 15.000.000,00 kn o čemu postoji javnobilježnička potvrda. Zadužnice u sebi nisu sadržavale broj računa na koji je novčana sredstva trebalo prebaciti. U trenutku predavanja zadužnice na računima tužiteljevog dužnika, a koji računi se vode kod tuženika, nalazio se iznos od 27.027.145,45 kn na oročenom novčanom depozitu kome je oročenje istjecalo 28.02.2008. g. i koji iznos je morao biti prebačen na redovni račun Hotela Miramare istog dana u skladu sa čl. 32. Zakona o platnom prometu i čl. 10. st. 2. Odluke o izvršenju naloga za plaćanje sredstva na računima platitelja. Primivši zadužnice tuženik ih nije propisno evidentirao u Očevidnik redoslijeda naplate kao ni da je iste evidentirao po broju i vremenu njezinog primitka (datum, sat, minuta, sekunda).Ovakva evidencija se obavezno vodi i služi u svrhu evidencije zaprimanja zadužnice radi zaštite osobe koja je zadužnicu podnijela na naplatu, sve kao bi se naplata po zadužnici izvršila redoslijedom primitka. Također, pravna osoba koja obavlja poslove platnog promet, tuženik, odgovara tužitelju za štetu koju mu nanese povredom odredba Zakon o opsegu, redoslijedu i načinu namirenja tražbine. Tuženik je s obzirom da zadužnica u sebi nije sadržavala oznaku računa na koji se treba isplatiti novac, telefonom pozvao tužitelja da naznači račun. Napominje se da telefon nije propisan način pozivanja tužitelja, a nenavođenje računa na koji sredstava treba prebaciti, nije zapreka postupanja po zadužnici. Naime zadužnica je strogo formalni akt sa učincima pravomoćnog rješenja o ovrsi i sastoji se od dva dijela i to nalog za zapljenu i nalog za isplatu. Čl. 4. st.1. toč. 4. Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice pod nazivom podaci o vjerovniku, predviđeno je što zadužnica treba sadržavati, a račun na koji se sredstva imaju prenijeti nije obvezni sadržaj. Dapače zadužnica uopće nema rubriku u koju bi se upisao račun na koji se sredstva imaju prenijeti. Zadatak tuženika je bio postupiti po prvom nalogu (nalog za zapljenu) bez odlaganja, a a po drugom dijelu (nalog za prijenos) postupiti tek kada podatak ispravno bude dostavljen. Tuženik ima svoj posebni akt (Pravilnik) kojim je uređen način vođenja očevidnika i postupanja po zadužnicama. Poznajući ukupnu situaciju i odnose između Hypo International Klagenfurt (vlasnika i osnivača tuženika) Hotela Miramar d.o.o. koji je dužnik i Hypo International, ali i dužnik tužitelju, tuženik je očito Hypo International javio da dostavi svoju zadužnicu koju je Hotel Miramar d.o.o. izdao kao osoguranje, te ovu zadužnicu koja je nesporno primljena kasnije, te nije propisno evidentirana u Očevidnik, dao u obradu i postupak naplate, prije zadužnice koju je predao tužitelj, grubo se ogriješivši o pozitivne propise i poslovnu etiku prema tužitelju kao svojem

kljenut, dajući privilegirane informacije Hypo International, dakle svome vlasniku i osnivaču i samim time povezanoj osobi suprotno interesima tužitelja. Nadalje, tuženik je time što nije pravodobno prebacio sredstva Hotela Miramar sa računa oročenja namjerno stvorio privid da na računu Hotela Miramar nema sredstva, protupravno odgodio naplatu tužitelja, te omogućio Hypo International da naplati svoju zadužnicu iako po redoslijedu primitka nije smio. Naime, sama činjenica da je "razoročio" sredstva i prebacio sredstva na redovni račun dužnika, nakon što je primio zadužnice Hypo International uputio RBA kao banci statusa 1 istovremeno odgađajući provesti proceduru po zadužnicama tužitelja, govori o perfidnoj igri i očitim namjerama tuženika. Kao posljedica svega tuženik je omogućio svojem osnivaču i vlasniku naplatu potraživanja za štetu tužitelja, a da to potraživanje u trenutku kada je bilo izvršeno nije dospjelo, što nedvojbeno proizlazi iz obavijesti o otkazu kredita koja iako nosi nadnevak 28.02.2008. biva dostavljena tuženiku i dužniku faxom tek 05.03.2008. Naime, onoga trenutka kada tužitelj predaje zadužnice, tuženik shvaća da će tužitelja naplatiti 15.000.000,00 kuna od Hotela Miramar, koji je istovremeno dužnik osnivača tuženika Hypo International, pa znajući da će se to dogoditi namjerno ne prenosi oročena sredstva na redovan račun Hotela Miramar. Istovremeno o istome obavještava Hypo International da je tužitelj predao zadužnice i upozorava na mogućnost da Hypo International izgubi mogućnost naplate od Hotela Miramar. Kako u tom trenutku dug Hotela Miramar nije dospio prema Hypo International smišlja se protuzakonita igra po kojoj će se Ugovor o kreditu koji je Hypo International dao Hotel Miramar, raskinuti i predati bjanko zadužnice na naplatu, a istovremeno odgoditi postupanje po zadužnicama koje je predao tužitelj. Kako cijela ova radnja počinje teći u četvrtak poslijepodne 28.02.2008. jasno je zašto se izjave o otkazu kredita dostavljaju telefaksom sa zakašnjenjem dana 05.03.2008.g. i zašto se tužitelja poziva da dopuni nalog na koji želi prebaciti novce, umjesto da se zadužnice evidentiraju i izvrši pljenidba sredstva. Dakle namjera tuženika je bila da se zadužnice ne evidentiraju na propisani način u Očevidnik (niti zadužnica tužitelja niti zadužnica Hypo International) jer bi u tome slučaju bilo vidljivo koja je zadužnica kada primljena. Ukupno ponašanje tuženika vidljivo je iz dokumenta Promemorija iz kojeg je vidljivo ukupno činjenično stanje, način na koji je tuženik postupio, a kako je trebao postupiti. Također navodi da je tuženik 2009. g. promijenio proceduru obavještavanja u slučaju predaje zadužnice. Stoga isti predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti uz nadoknadu parničnog troška potrebnog za vođenje ovog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Navodi da su zadužnice predane dana 28.08.2008. u 15,50 sati. Ističe da je točan navod tužitelja da zadužnice nisu sadržavale broj računa na koji je novčana sredstva trebalo prenijeti. Iste su predane bez ikakve instrukcije tuženom u koju svrhe se iste predaju. Navodi da je potrebno uz zadužnice predati popratni dopis u kojem se navodi instrukcija Banci za postupanje po zadužnicama a koji između ostalog sadrži i brojeve računa dužnika i vjerovnika u slučaju da se želi izvršiti naplata po predanim zadužnicama. Ovakva praksa je uobičajena i opće poznata u pravnom prometu. Garantni oročeni depozit nije mogao biti isplaćen na redovni račun Hotela Miramare d.o.o. dana 28.02.2008. iz razloga dospijeca depozita koji je

bio na dan 29.02.2008.g. Također navodi da po mišljenju HNB-a oročena sredstva na kojima postoji založno pravo izuzimaju se od izvršenja evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje. U pogledu komuniciranja telefaksom navodi da pozitivni propisi nigdje izrijekom ne propisuju način komuniciranja iz čega proizlazi da je takav način komuniciranja posve legalan i legitiman. Time više što je tužitelj po primljenom pozivu postupio bez ikakvih prigovora upućenih tuženiku. Navodi da zadužnica služi kao instrument osiguranja, da ista nije rješenje o ovrsi, te da bez daljnjih instrukcija banci ne može dovesti do učinka dostave pravomoćnog rješenja o ovrsi. Poziva se na čl. 4. st. 4 Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice a kojim je propisano da će vjerovnik odrediti način na koji će se sredstva s računa dužnika isplatiti vjerovniku u skladu s zakonskim propisima. Iz svega proizlazi da je banka u ovom slučaju postupala posve u skladu s Zakonom i propisom. Naime, zadužnice su od strane tužitelja predane bez ikakve upute tuženiku a tuženik je bez odlaganja čim je pristupio obradi istih, tužitelja kontaktirao telefonom u petak 29.02.2008.g. a tom prilikom tužitelj nije imao primjedbi na pravilnost postupanja tuženika. Dana 29.02.2008. tužitelj je dostavio instrukciju, nalog za postupanje po zadužnicama, u kojem su bili pogrešno navedeni brojevi računa. Nadalje, navodi da je tužitelj tek 03.03.2008.g. dostavio ispravan nalog za naplatu. Obzirom da je drugi vjerovnik istog dužnika Hypo International dana 28.02.2008.g. oko 16.00 sati dostavio ispravnu zadužnicu tuženik je istu zaprimio i dana 29.02.2008.g. proveo navedenu zadužnicu u 14,04 sati. Ističe da su zakonski zastupnici tužitelja ujedno i zakonski zastupnici društva Hotel Miramare d.o.o. Slijedom navedenog, tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbenih zahtjev tužitelja, uz naknadu troškova postupka.

3. Rješenjem Visokog trovačkog suda u Zagrebu posl. br. PŽ-4565/11-11 od 10. ožujka 2015. g., ukinuta je presuda ovog suda posl. br. P-281/10 od 11. siječnja 2011.g. i predmet je vraćen na ponovno suđenje.
4. Prvenstveno u pogledu istaknutih procesno pravnih prigovora, a koje prigovore tuženik ističe tijekom cijelog postupka, a u kojima traži da sud prekine parnični postupak do odluke o prethodnom pitanju ima li stečajni upravitelj uopće daljnju legitimaciju za vođenje ovog postupka, zatim da li punomoćnici tužitelja mogu uopće zastupati tužitelja, odnosno da sud prekine postupak do rješavanja prethodnog pitanja može li se ova parnica nastaviti bez uplate predujma za troškove tuženika u slučaju uspjeha u sporu. Ovdje valja posebno naglasiti punomoćniku tuženika da je nad tužiteljem dana 30. svibnja 2016.g. otvoren i zaključen skraćeni stečajni postupak, te je sud svojim rješenjem od 16.06.2016. utvrdio prekid postupka. Nadalje, dana 06.02.2017.g. doneseno je rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, a kojim rješenjem je u sudski registar Trgovačkog suda u Rijeci upisana Stečajna masa iza ITP-ISTRIA TRGOVINA PROJEKT d.o.o. u stečaju kao pravni slijednik osobe tužitelja stoga je sud svojim rješenjem od 13.12.2017.g. nastavio ovaj postupak. Isto rješenje/ odluka je pravomoćna s danom 28.12.2017.g. Nadalje stečajni upravitelj tužitelja, Jelenko Lehki, je izdao valjanu punomoć za zastupanje naprijed navedenim punomoćnicima, a stečajni upravitelj (koji je i upisan u sudski registar, list 403 spisa) ima prava i obveze tijela dužnika pravne osobe sukladno čl. 88. st. 1. Stečajnog zakona (

NN 71/15), odnosno on je zakonski zastupnik tužitelja, stoga ima i ovlaštenje izdati valjanu punomoć za zastupanje, a koju punomoć je i izdao (punomoć list 431 spisa). Nadalje, u pogledu istaknutog prigovora o nepostojanju procesni pretpostavki za daljnje vođenje parnice radi ne uplate predujama u sklopu stečajnog postupka, posebno se naglašava punomoćniku tuženika da su u pravu procesne pretpostavke o kojima ovisi dopustivost vođenja nekog postupka, te meritorno odlučivanje o tom postupku : nadležnost suda, sastav suda, zatim u odnosu na stranke stranačka i parnična sposobnost, uredno zastupanje, procesna legitimacija, pravni interes, a procesne smetnje su litispendencija, pravomoćna presuda, nagodba što dovodi do nedopuštenosti vođenja parnice i meritornog suđenja, a to nikako nije ne uplata predujma u sklopu stečajnog postupka kako to pogrešno smatra punomoćnik tuženika. Time prigovori tuženika nisu osnovani. Nadalje, u pogledu prigovora tuženika da sud prekine postupak do rješavanja prethodnog pitanja može li se ova parnica nastaviti bez uplate predujma za troškove tuženika u slučaju uspjeha u sporu, valja istaknuti da je čl. 212. i 213. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 - u daljnjem tekstu ZPP) propisano kada će sud odrediti prekid postupka, što ovdje nije slučaj, a vezano za troškove tuženika u slučaju uspjeha u sporu, naglašava se da to nije od utjecaja za predmetnu pravnu stvar jer predmet ovog postupka nije utvrđivanje osnovanosti visine troškova punomoćnika tuženika i da li će ih isti ukoliko uspije u ovom sporu moći naplatiti od tužitelja, nego je predmet ovog spora zahtjev tužitelja za isplatu, naknadu štete zbog ne postupanja tuženika po zaprimljenim zadužnicama koje mu je tužitelj dostavio na provedbu, time je punomoćnik tuženika neosnovano iscrpljivao sud svojim prigovorima i zahtjevima (izuzećima) odnosno neosnovano odugovlačio parnični postupak. Također, ukoliko je punomoćnik tuženika smatrao da ima potraživanje prema tužitelju, u pogledu parničnih troškova, a koje troškove smatra da mu je tužitelj prouzročio, odnosno za one troškove koji su dospjeli do danja otvaranja stečajnog postupka, isti ih je bio dužan prijaviti prilikom otvaranja stečajnog postupka, te bi po eventualnom osporavanju istih bio upućen u parnicu i tada bi se o osnovanosti tih troškova raspravljalo tijekom postupka. Kako isti nije postupio po navedenom sud je odlučio kao u izrijeci. Zaključno ističe se punomoćniku tuženika, da sud nije u obvezi odgovarati na pisane obavijesti i upite stranaka, što isti tijekom ovog postupka zahtjeva od suda.

5. Tijekom postupka sud je izveo dokaze čitanjem dokumentacije koja prileži spisu, i to: bjanko zadužnica (list 7-8 spisa), potvrda o predaji isprava i posvjedočenju činjenica (list 9-10 spisa), Ugovor o oročenom garantnom depozitu (list 11 spisa), otkaz Ugovora o kreditu (list 11-13 spisa), obavijest od 20.03.2008.g. (list 14 spisa), očevidnik o redoslijedu naplate (list 15-21 spisa), poziv na pregovore (list 22-29 spisa), dopis (list 30-32 spisa), prijava HNB-u (list 33-35 spisa), mišljenje HNB-a (list 45 spisa), bankovna garancija (list 60 spisa), uputa za rad za prisilnu naplatu (list 73- 163 spisa),izvadak o stanju i prometu (list 161-163 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra (list 211- 365 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Rijeci (list 383-384 spisa), saslušao svjedoka Gorana Frkovića (list 607-608 spisa), svjedoka Branka Devića (list 608-609 spisa), svjedoka Natašu Antičević Šimek (list 622-623

spisa) za molbenim putem saslušao svjedoka Đurđu Purković (list 643-644 spisa).

6. Tužitelj je tijekom postupka odustao od dokaznih prijedloga da se sasluša svjedok Dalibor Kurtović, Brane Golubić, Markus Ferstl, Michael Knesewitc, Davor Holjevac, Savin Vajić.
7. Sud je odbio sve ostale dokazne prijedloge, saslušanje svjedoka Dalibora Kurtovića, obzirom da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno, a u pogledu predloženog financijskog vještačenja sud je odbio taj dokazni prijedlog tužitelja, jer isto vještačenje je predloženo na okolnost da se utvrdi da li je na računima dužnika Hotel Miramare, nakon predaje zadužnica pa do otvaranja stečajnog postupka bilo novčanih sredstava iz kojih bi se tužitelj eventualno mogao naplatiti, obzirom da je upravo nad navedenim dužnikom otvoren stečaj zbog nedostatka novčanih sredstava (nije sporno između stranaka).
8. Ocjenom svih izvedenih dokaza zajedno kao i svakog dokaza pojedinačno, a sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 - u daljnjem tekstu ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.
9. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete u iznosu od 15.000.000,00 kn zbog ne postupanja tuženika po zaprimljenim zadužnicama koje mu je tužitelj dostavio na provedbu.
10. Između stranaka nije sporno da je tužitelj dana 28. veljače 2008. u 15,15 sati predao, a tuženik zaprimio 15 bjanko zadužnica na iznos od po 1.000.000,00 kn, odnosno ukupno 15.000.000,00 kn, koje je tužitelju kao vjerovniku izdao njegov dužnik Hotel Miramare d.o.o. Crikvenica. Nije sporno da su bjanko zadužnice dospjele 28. veljače 2008., da su iste valjane, te da u istima nije bio označen račun tužitelja kao vjerovnika, da se kod tuženika nije vodio glavni račun dužnika Hotel Miramare d.o.o. kao i činjenica da je tuženik dana 28. veljače 2008.g. bez pisanog zahtjeva dostavio predmetne zadužnice, odnosno bez instrukcija za postupanje. Nadalje nesporno je da je tuženik dana 28. veljače 2008.g. telefonskim putem zvao tužitelja na dostavu broja računa, a isti je navedeni podatak dostavio tuženiku dana 29. veljače 2008.g., a koji broj računa nije bio točan, te je dana 03.03.2008. tužitelj dostavio tuženiku točan broj računa. Nadalje, nije sporno da je drugi vjerovnik Hypo International Klagenfurt istog dužnika Hotel Miramare dana 28. veljače 2008.g. dostavio tuženiku zadužnicu po kojoj je tuženik postupio dana 29. veljače 2008.g. u 14,04 sati. Nesporno je i da je nad dužnikom Hotel Miramare otvoren stečajni postupak radi nedostataka novčanih sredstava.
11. Između stranaka je sporno je li tuženik od tužitelja primio zadužnice podobne za provedbu, imajući u vidu činjenicu da uz njih nije dostavio pisani zahtjev odnosno dopis s podacima o računu vjerovnika, te je li tuženik postupio po propisanoj proceduri radi naplate zadužnica koje mu je dostavio tužitelj ili nje, a posljedično tome jesu li ispunjene pretpostavke za naknadu štete.

12. Sukladno čl. 183 a. st. 1. i 2. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 57/96, 29/99, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08, 139/10, 150/11), propisano je da dužnik trgovac može ispravom na kojoj je javno ovjeren njegov potpis dati suglasnost da se radi naplate tražbine, čiji će iznos biti naknadno upisan u naravi, zapljene određeni ili svi računi, te da se novčana sredstva s tih računa izravno isplate vjerovniku koji je određen u pripravi ili će naknadno biti upisan. Ovu ispravu s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku dostavlja vjerovnik pravnoj osobi koja obavlja poslove platnog prometa i ta isprava (bjanko zadužnica), ima učinak dostave pravomoćnog sudskog rješenja o ovrsi, a samom dostavom isprave pravnoj osobi koja obavlja platni promet zapljenjuje se tražbina po računu i prenosi na vjerovnika.
13. Čl. 2.8.2. Upute za rad za prisilnu naplatu od 30.01.2008.g. (dalje u tekstu: Uputa), propisano je da ako osnova za plaćanje glasi na teret računa platitelja u Banci, ali kad on nije određen kao glavni račun platitelja, Banka isti dan izvršava osnovu za plaćanje do iznosa pokrića sredstava na kunskim i deviznim računima platitelja koji se vode u Banci sukladno Proceduri naplate osnova za plaćanje svih kunskih i deviznih računa, a u nedostatku sredstava za izvršenje osnova za plaćanje u cijelosti, original osnova za plaćanje s podacima za o datumu i iznosu djelomičnog izvršenja, isti dan, a najkasnije idući radni dan dostaviti na izvršenje ovlaštenoj organizaciji koja vodi glavni račun platitelja uz arhiviranje kopija.
14. Sukladno čl. 2.5.14. Upute proizlazi da uz bjanko zadužnicu treba biti dostavljen i dopis podnositelja zadužnice, u kojem on navodi podatke o računima te iznosu tražbine po zadužnici. Navedenim uputama nisu izričito predviđene posljedice za slučaj da podnositelj zadužnice ne dostavi dopis uz zadužnice.
15. Sukladno čl. 8. st. 1. Odluke o izvršenju naloga za plaćanje iz sredstava na računima platitelja koji se vode u različitim bankama (NN 12/02 i 85/04 dalje u tekstu: Odluka), propisano je ako osnova za plaćanje glasi na teret drugog računa platitelja, a ne na teret glavnog računa platitelja, banka koja vodi taj račun izvršava osnovu za plaćanje do iznosa pokrića sredstava na kunskim i deviznim računima platitelja koji se vode u toj banci, a u nedostatku sredstava za izvršenje osnove za plaćanje u cijelosti osnovu za plaćanje, s podacima o datumu i iznosu djelomičnog izvršenja, isti dan, a najkasnije idući radni dan dostavlja na izvršenje Banci koja vodi glavni račun platitelja.
16. Sukladno čl. 31. st. 1 Zakona o platnom prometu (NN 35(05 i 41/08) propisano je da ako nalog za plaćanje zakonske obveze i javnog prihoda, nalog za naplatu vrijednosnog papira i instrumenta osiguranja plaćanja glasi na teret drugog računa platitelja, a ne na teret računa platitelja iz čl. 11 st. 4 ovog Zakona, banka koja vodi taj račun izvršava naloge za plaćanje po navedenim osnovama do iznosa pokriće na računima platitelja koji se vode u toj banci. Neizvršene naloge za plaćanje banka dostavlja, najkasnije idući radni dan na izvršenje banci koja vodi račun platitelja iz čl. 11 st. 4 ovog Zakona.

17. Iz saslušanja svjedoka Branka Devića (list 608-609 spisa), kojem sud vjeruje jer je prvenstveno osoba koja nije zainteresirana za ishod ovog spora, a i iskazivao je u skladu s drugim provedenim dokazima, proizlazi da je on zaposlenik RBA banke zadnjih 23 godine, da su obveze banaka 2008.g. bile da se zadužnice koje su bile predane evidentiraju u Očevidnik koji su vodile banke, svaka banka je imala svoj očevidnik. Postupak je bio da ukoliko banka br.2 utvrdi da nema dovoljno sredstava na računu klijenta koji je izdao zadužnicu, onda se obavještava banka br. 1 koja koordinira ostale banke u kojima klijent ima račune te ih poziva na dostavu sredstava na račun broj 1. Ukoliko prilikom predaje zadužnica klijent nije dostavio broj računa na koji bi se isplatila sredstva, običaj je bio da bi onda banka pozivala istog na dostavu broja računa. Rok za dostavu računa nije bio propisani, ali je praksa da se to odradi čim prije, odnosno ukoliko je moguće isti dan ili eventualno drugi dan ali svakako unutar 2 dana. Praksa je bila da bez obzira i ukoliko bi bilo ikakvih "nedostataka" , npr. da nije dostavljen broj računa za isplatu, banka bi bez obzira odmah "rezervirala" ta sredstva, to je bio interni naziv, i čekalo bi da se ti tzv. nedostaci otklone, a ukoliko bi u međuvremenu došlo do predaje neke druge zadužnice ona bi se evidentirala u Očevidniku, a ako se "nedostatak" ne otkloni u tom vremenskom periodu, druga zadužnica bi išla na naplatu. Praksa je bila da se zove klijent u pravilu, a ne punomoćnik za dostavu podataka jer su u pravilu njegove podatke i imali. Navodi da ne može tvrditi da bi se zadužnice mogle bilo gdje drugdje evidentirati osim u Očevidnik za vođenje zadužnica.
18. Iz saslušanja Đurđe Purković (list 643-644 spisa) a kojoj sud vjeruje jer je iskazivala u skladu s drugim provedenim dokazima, proizlazi da je radila na info pultu, da je procedura bila da bi se zaprimljene zadužnice urudžbirale i dalje prosljeđivale odjelu naplate, a da od primitka isprave do prosljeđivanja na obradu nikada ne bi prošlo više od tri sata.
19. Sud nije posebno cijenio iskaze svjedoka Gorana Frkovića i Nataše Antičević Šimek, jer nisu iskazivali o odlučnim činjenicama vezane za ovaj spor.
20. U konkretnom slučaju sud je utvrdio, prvenstveno iz iskaza svjedoka Branka Devića, da je uobičajeno postupanje banke u ovakvim slučajevima bilo da se zadužnice koje su bile predane evidentiraju u Očevidnik koji su vodile banke, da ukoliko banka br.2 utvrdi da nema dovoljno sredstava na računu klijenta koji je izdao zadužnicu, onda se obavještava banka br. 1 koja koordinira ostale banke u kojima klijent ima račune te ih poziva na dostavu sredstava na račun broj 1. Nadalje, ukoliko prilikom predaje zadužnica klijent nije dostavio broj računa na koji bi se isplatila sredstva, a što je upravo ovdje slučaj, običaj je bio da bi onda banka pozivala istog na dostavu broja računa. Rok za dostavu računa nije bio propisani, ali je praksa da se to odradi čim prije, odnosno ukoliko je moguće isti dan ili eventualno drugi dan ali svakako unutar 2 dana. Praksa je bila da bez obzira i ukoliko bi bilo ikakvih "nedostataka" , npr. da nije dostavljen broj računa za isplatu, banka bi bez obzira odmah "rezervirala" ta sredstva, to je bio interni naziv, i čekalo bi da se ti tzv. nedostaci otklone, a ukoliko bi u međuvremenu došlo do predaje neke druge zadužnice ona bi se evidentirala u Očevidniku, a ako se "nedostatak" ne otkloni u tom vremenskom periodu, druga zadužnica bi išla na naplatu.

Obzirom da navedenim uputama tuženika nisu izričito predviđene posljedice za slučaj da podnositelj zadužnice ne dostavi dopis uz zadužnice, sud je utvrdio, a sukladno uobičajenom postupanju banke u ovoj situaciji, da je tuženik je bio dužan pozvati tužitelja u razumnom roku (par dana) da naknadno dostavi podatke o računu, što je isti i napravio dana 28. veljače 2008.g. (telefonskim putem zvaio tužitelja na dostavu broja računa, nesporno između stranaka), a tužitelj je podatke o računu dostavio tuženiku dana 29.02.2008. g, isti podaci nisu bili točni pa je dana 03.03.2008. tužitelj tuženiku dostavio točne podatke o računu (također nesporno između stranaka). U skladu s čl. 183 a. st. 1. i 2. Ovršnog zakona tuženik je bio dužan dostavom zadužnica zaplijeniti tražbine po računima dužnika, jer ne dostava podatka o računu, prilikom predaje zadužnica, nije izričito propisana obveza vjerovnika, da bi zadužnica bila valjana. Također Ovršni zakon, a niti koji drugi propis ili interni akt tuženika, a na koji akt se tuženik upravo poziva, ne propisuju da se taj podatak mora nalaziti na zadužnici ili da bi se zadužnice trebale podnijeti na naplatu banci koja vodi glavni račun, stoga bilo kakvo postupanje banke iz bilo kojeg razloga ne može odgoditi zapljenu novčanih sredstava dužnika koja se u tom trenutku nalaze na njegovom računu.

21. Nadalje, sukladno čl. 2.8.2. Upute za rad za prisilnu naplatu od 30.01.2008.g., čl. 8. st. 1. Odluke i čl. 31. st. 1 Zakona o platnom prometu, tuženik je također bio dužan sukladno Proceduri naplate osnova za plaćanje svih kunskih i deviznih računa, a u nedostatku sredstava za izvršenje osnova za plaćanje u cijelosti, original osnova za plaćanje s podacima o datumu i iznosu djelomičnog izvršenja, isti dan, a najkasnije idući radni dan dostaviti na izvršenje ovlaštenoj organizaciji koja vodi glavni račun platitelja uz arhiviranje kopija, obzirom da kod tuženika nije bio otvoren glavni račun platitelja.
22. Prema odredbi čl. 42. Zakona o platnom prometu banka je odgovorna i snosi štetu ako na dan valute ne izvrši nalog za plaćanje koji je pripremljen u propisanom roku, koji sadrži sve propisane elemente i za čije izvršenje postoji pokriće na računu platitelja, ako nalog za plaćanje ne izvrši u skladu s propisanim redoslijedom plaćanja, ako pogrešno tereti ili odobri račun u banci, ako pogrešno obradi podatke s naloga za plaćanje, ako ne postupi u skladu s odredbama čl. 29.-32. ovog Zakona, za štetne posljedice koje proizađu iz ugovorenih ovlasti trećim stranama za obavljanje poslova platnog prometa.
23. U skladu s čl. 4. st. 1. t. 4. Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice (NN 136/05 dalje : Pravilnik), propisano je da se bjanko zadužnica sastoji od podataka o vjerovniku o njegovoj tvrtki, odnosno imenu i prezimenu, sjedištu, mjestu i adresi, matičnom broju, s naznakom da će vjerovnik odrediti način na koji će se sredstva s računa dužnika isplatiti vjerovniku u skladu s zakonskim propisima. Iz čl. 5 Pravilnika proizlazi da podatke iz čl. 4 st. 2. toč. 4 Pravilnika može popuniti dužnik prigodom izdavanja bjanko zadužnice, a može i naknadno vjerovni.
24. Slijedom iznijetoga, a na temelju ovako provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio da je tuženik sukladno čl. 42. Zakona o platnom prometu odgovoran i dužan je tužitelju snositi prouzročenu štetu, jer nije postupio po propisanoj

proceduri radi naplate zadužnica koje mu je dostavio tužitelj. Ovo stoga jer prvenstveno između stranaka nije sporna valjanost zadužnica zbog neoznačavanja podataka o računu vjerovnika u njima, stoga je isti bio dužan odmah po primitku zadužnica, evidentirati ih u Očevidniku redoslijeda naplate, iako isti nije bio banka kod koje dužnik ima glavni račun (sukladno ranije citiranim člancima). Zadužnica se kao isprava s učincima pravomoćnog rješenja o ovrsi sastoji od naloga za zapljenu po izričitoj suglasnosti dužnika, ali i naloga za prijenos zaplijenjenih sredstava na račun vjerovnika, s time da podaci o načinu naplate sredstva po zadužnici ne moraju biti u samoj zadužnici. Međutim, da bi banka mogla provesti nalog za plaćanje, pa tako i bjanko zadužnice neovisno o tome radi li se o banci kod koje se vodi glavni račun ili pak o banci kod koje se ne vodi glavni račun, vjerovnik mora dostaviti banci podatke o načinu naplate sredstva po zadužnici sukladno čl. 4.st. 1.t.4. Pravilnika jer bez tih podataka nije moguće provesti naplatu. Stoga je tuženik bio dužan zaplijeniti sredstva po računam dužnika, odnosno u nedostatku istih original osnova za plaćanje s podacima o datumu i iznosu djelomičnog izvršenja, isti dan, a najkasnije idući radni dan dostaviti na izvršenje ovlaštenoj organizaciji koja vodi glavni račun platitelja, što isti nije učinio, zatim pozvati tužitelja na dostavu broja računa, što je isti učinio, te mu je tuženik u razumnom roku dostavio točan broj računa. Takvim svojim postupanjem ispunjene su pretpostavke za naknadu štete tužitelju, a koju štetu mu je prozračio tuženik, jer nije evidentirao zadužnice u Očevidnik redoslijeda naplate, a nesporno je između stranaka da je drugi vjerovnik Hypo International Klagenfurt istog dužnika Hotel Miramare dana 28. veljače 2008.g. dostavio tuženiku zadužnicu po kojoj je tuženik postupio dana 29. veljače 2008.g. u 14,04 sati. Time je tuženik dužan tužitelju nadoknaditi iznos od 15.000.000,00 kuna (15 zadužnica svaka na iznos od 1.000.000,00 kn; što proizlazi iz potvrde o predaji isprava i posvjedočenju činjenica (list 9-10 spisa) sa zakonskom kamatom tekućom od dana 28.02.2008.g pa do isplate, tj. od dana kada je tužitelju prozračena šteta, pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta za 8% poena (osam postotnih poena) koja teče od 28.02.2008. pa do 31.7.2015.g., a od 1.8.2015. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne Novine" broj 35/05, 41/08 125/11 i 78/15; dalje u tekstu: ZOO) i odlučeno je kao u pod točkom I. izreke presude.

25. O troškovima parničnog postupka odlučeno je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, te se parnični trošak odnosi se na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12, 103/14 i 144/14), budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška za sastav tužbe od 15.01.2010.g., (Tbr. 7. t. I.), te trošak pristupa na ročište (Tbr. 9. t. I.) dana 11.01.2011., 21.01.2020., 28.04.2021., 30.11.2021., 21.02.2022., 1.6.2022., 7.09.2022.g., trošak sastava podneska od 7.05.2010., 6.09.2010., 20.01.2016., 25.03.2016.g., za svaku radnju po

85.000,00 kn, te trošak pristupa na ročište dana 29.06.2010. iznos od 42.500,00 kn obzirom da je isto odgođeno radi dostave opsežnog podneska tuženika na ročištu, uvećano za pripadajući PDV 25%, odnosno 285.625,00 kn, kao i troškovi sudske pristojbe na tužbu 5.000,00 kn sukladno Zakonu o sudskim pristojbama - Tar. br. 2. t. 1. („Narodne novine“, broj 74/1995, 57/1996, 137/2002, 125/2011, 112/2012, 157/2013 sveukupno 1.433.125,00 kn / 190.208,37 eura, te je stoga odlučeno kao u toč. II presude.

26. Tužitelju nije priznat trošak u iznosu od 481.875,00 kn / 63.955,80 kn, koji trošak se odnosi na pristup ročištu dana 15.03.2016. isto ročište je odgođeno radi predaje podneska tužitelja neposredno na ročištu, te trošak za sastav podneska od 22.03.2016., istim tužitelj dostavlja adresu svjedoka, 28.09.2018., 20.9.2019.g., navedenim podnescima tužitelj dostavlja punomoć i požuruje postupak, zatim podnesci od 10.09.2020., 22.2.2022., 3.05.2022., nisu bili potrebni za vođenje ove parnice, te trošak sastava žalbe od 28.06.2016.g. koja također nije potrebna za vođenje parnice, te trošak za pristup na ročište za objavu presude obzirom da se ista odmah objavljuje na e oglasnoj ploči suda i odlučeno je kao u toč III. izrijeka.

U Zagrebu 6. listopada 2022.

SUDAC:

Nelli Stipaničev

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od **15 (petnaest)** dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dna:

1. Stečajna masa iza ITP-ISTRIA trgovina projekt d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica Pavla Hatza 10, OIB:38520397681, zastupana po odvjetnicima iz OD Matana & Partneri d.o.o. iz Zagreba,
2. ADDIKO BANK d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB:14036333877, (ranije Hypo Alpe-Adria bank d.d. Zagreb) zastupan po odvjetniku Branku Škarici, odvjetniku u OD Škarica i Partner iz Zagreba

Broj zapisa: **eb312-c430f**

Kontrolni broj: **095d0-e608c-aa064**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NELLI STIPANIČEV, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.